

Phật giáo và hòa hợp cộng đồng: Quan điểm của Bangladesh

Kazal Barua (*)

Nhóm dịch thuật
Hồng Trung Sơn dịch

Tóm tắt

Bangladesh là một quốc gia với các cộng đồng đa tôn giáo. Những cộng đồng tôn giáo chính tồn tại ở Bangladesh là những người Hồi giáo, Phật giáo, Ấn giáo và Kitô giáo. Tất cả các cộng đồng đã được sống hòa hợp ở Bangladesh trong suốt một thời gian dài. Trong một biến cố tàn bạo và đê tiện diễn ra gần đây tại Ramu, Ukiya, Teknaf và Patiya vào giữa đêm 29 tháng chín năm 2012, nhiều đền thờ và các làng Phật giáo lâu đời bị đốt cháy. Sự cố này làm xáo trộn cuộc sống yên bình và dấy lên những câu hỏi cũng như tạo ra sự nguy hiểm đối với sự tồn tại hài hòa của người dân thuộc các tôn giáo khác nhau sống trong các khu vực này. Mặc dù Ấn giáo và một số dân tộc thiểu

(*) MA (Văn Chương Anh) Đại học Chittagong,
Giáo sư tại Học viện Phật giáo Compassion Buddhist (CBI), Bangladesh
Liên kết với Đại học Phật giáo và Pali (English Literature), Homagama, Tích Lan (Sri Lanka)

số như aschakma, marma, Tripura, rakhaine v.v... đã gặp phải một số vụ tấn công bạo lực, không ai biết gì về những cuộc tấn công vào cộng đồng Phật tử cho đến ngày 29 tháng 9 năm 2012. Cuộc tấn công đầu tiên, bất ngờ và đột ngột (mặc dù có kế hoạch) đã tạo ra vô số câu hỏi không chỉ trong các dân tộc và các học giả của cộng đồng Phật giáo mà còn của các cộng đồng quốc gia và quốc tế khác.

Nhiều câu hỏi khác nhau đã dấy lên liên quan đến vị trí của chính phủ trong vụ việc, vì cách thức xử lý tình huống của chính phủ. Trước hết là hai liên minh chính trị lớn nhất đổ lỗi cho nhau đã thực hiện các cuộc tấn công đó. Nhưng phân tích chứng minh rằng người của cả hai nhóm chính trị đều có liên quan. Một nhóm các dân tộc Rohingyas gần đây di cư từ Myanmar cũng đã tham gia vào cuộc đốt phá. Lực lượng hành chính hoàn toàn im lặng mặc dù họ đã được kịp thời thông báo. Trên thực tế, cuộc tấn công tiếp tục vào ngày hôm sau trên một địa bàn rộng lớn hơn. Sau đó, các nhà lãnh đạo chính trị khác nhau đến thăm các khu vực bị ảnh hưởng. Các ủy ban khác nhau được thành lập để điều tra vấn đề này, nhưng họ không điều tra tới đâu cả ngoài việc đổ vấy cho nhau. Trong thời gian mười tháng tất cả các ngôi đền được chính phủ xây dựng lại.

Hiện nay nhiều câu hỏi được đặt ra liên quan đến vấn đề này. Một số người nghĩ rằng bởi vì quyền lực của họ sẽ kết thúc trong một năm, nên chính phủ đã bí mật lên kế hoạch tấn công và xử lý nó nhanh chóng bằng cách xây dựng lại các ngôi đền để hiển thị cho cộng đồng quốc tế hay rằng chính phủ sẽ nắm quyền lực trở lại. Một số người khác nghĩ rằng đó là một kế hoạch của phe đối lập tạo ra sự hỗn loạn trong nước trước cuộc bầu cử, để mọi người trở nên chán ghét với chính phủ và bầu cho họ. Nhưng sự tham gia của các đảng chính trị trong hành động đó đã làm tình hình phức tạp. Hơn nữa, bạo lực cộng đồng hiện nay tại nước láng giềng như Miến Điện làm cho tình hình thậm chí còn phức tạp hơn. Vì vậy, theo nhìn nhận của chúng tôi, vấn đề này liên quan tới chính trị, tôn giáo, dân tộc và thậm chí cả kinh tế.

Trong phạm vi bài viết này tôi sẽ khảo sát sự kiện với tư cách cá nhân từ thiếu số cộng đồng Phật giáo. Tôi chỉ xem xét nó như một vấn đề của cộng đồng hoặc có cái gì đó khác ngoài sự xuất hiện trên bề mặt của vấn đề. Và tôi sẽ thảo luận về các quan điểm Phật giáo trong việc xây dựng một xã hội trong đó mọi người của các cộng đồng khác

nhau có thể sống trong hòa bình và hòa hợp.

Những từ then chốt: xung đột, hòa hợp cộng đồng, thiếu số Phật giáo, nguyên lý Phật giáo: hòa bình và hòa hợp.

Giới thiệu: Đã hơn một năm trôi qua kể từ khi sự cố xảy ra. Trong thời gian này có nhiều điều được viết về vấn đề này, một số lượng lớn các điều tra, phân tích, nghiên cứu và thí nghiệm đã làm điều đó và đã được chứng minh rằng không còn nghi ngờ gì nữa, cuộc tấn công vào cộng đồng Phật giáo tại Ramuwas không phải do bất hòa tôn giáo và hận thù giữa các cộng đồng mà đó là một sự cố đã đã được tính toán trước và có tổ chức. Nhưng có một số câu hỏi vẫn chưa được trả lời.

Nơi tôi được sinh ra có nhiều gia đình Hồi giáo xung quanh ngoại trừ chín gia đình Phật giáo tại địa phương của chúng tôi. Từ khi còn nhỏ, tôi đã thấy các cộng đồng sống rất thân thiết với nhau. Tôi thấy cha tôi đi làm với những người Hồi giáo đồng nghiệp của mình. Vào những dịp xã hội như lễ cưới và các lễ hội khác, những người Hồi giáo đã được mời và ngược lại. Tôi có rất nhiều bạn bè người Hồi giáo trong trường học của tôi, trường cao đẳng và đại học và vẫn còn nhiều người Hồi giáo. Thời thơ ấu của tôi, chúng tôi thường chơi với nhau. Lúc gặp nguy hiểm người của cả hai cộng đồng giúp đỡ lẫn nhau hết lòng. Cha mẹ tôi vẫn kể cho tôi về một bác sĩ làng Hồi giáo, người đã điều trị cho tôi khi tôi bị ốm khi còn nhỏ. Ông ấy đã thức trắng suốt đêm ở nhà chúng tôi mà không hề đòi hỏi tiền thù lao, và chỉ ra về vào buổi sáng ngày hôm sau, khi tôi đã có thể nhúc nhích người được. Chúng tôi nghe từ cha mẹ và ông bà của chúng tôi kể lại trong thời chiến tranh năm 1971 nhiều người đàn ông và phụ nữ Hồi giáo đã bị nạn tại nhà của chúng tôi để sống sót. Đó là sự cùng sống cùng tồn tại hài hòa phổ biến trên cả nước. Câu hỏi đặt ra là tại sao tất cả sự chung sống hòa bình này đã bị xáo trộn quá đột ngột như vậy ?

Nguyên nhân: Thông qua điều tra, các nguyên nhân có thể được phân loại như sau:

Các nguyên nhân rõ ràng hiển nhiên:

Ghét bỏ Hồi giáo: Tin tức, (đúng hơn là tin đồn), đã được truyền đi rằng có một nam Phật tử tên Uttam Barua đã dính bức ảnh trên tường

Facebook của mình, thể hiện sự bất kính với Nhà tiên tri của đạo Hồi. Sau khi tin tức lan truyền, những người Hồi giáo này bắt đầu tụ tập lại với nhau và đưa ra những khẩu hiệu chống lại các Phật tử trong buổi tối và tổ chức tấn công vào giữa đêm. Từ *The Daily Star Sushmita Preetha* viết “Bức tranh được coi là chống Hồi giáo trên trang cá nhân của Uttam Barua đã bị chỉnh sửa làm giả, tạo nên tình huống giống như là nhóm “Xúc phạm Allah “ đã chia sẻ hình ảnh với Uttam.”¹ Điều tra khác nói nó không phải là nhóm “Xúc phạm Allah “ đã chia sẻ hình ảnh với Uttam. Có vẻ việc này là do một nhóm nào đã cố tình làm ra. “Ai đó hoặc một nhóm nào đã thực hiện một ảnh chụp màn hình của trang hồ sơ facebook Uttam Barua, cắt ra địa chỉ của trang web chống Hồi giáo “Xúc phạm Allah” và dán nó vào thanh địa chỉ được nhìn thấy trong hình ảnh.”²Hai người đàn ông Hồi giáo có tên Omar Faruk và người bạn của ông Abdul Muktaadir đã bị cáo buộc trong việc sửa đổi các bức ảnh và phát tán các bức ảnh đã bị bắt giữ trước khi cuộc tấn công xảy ra. Bây giờ nếu chúng ta xem xét vấn đề thì rõ ràng rằng đó là cả một câu chuyện được dàn dựng. Hình ảnh trên Facebook chỉ là một sự gây sự. Sự lây lan nhanh chóng của hình ảnh xúc phạm của nhà tiên tri của đạo Hồi đã lôi kéo mọi người hợp lại trong một khoảng thời gian rất ngắn, sự chuẩn bị cho cuộc tấn công, sự tham gia của người ngoài chứng minh là việc này đã có sự tính toán kỹ và rõ ràng trước khi hành động. Tất cả những ai đến thăm nơi đó đều xác nhận đây là một hành động có chủ ý. Kaberi Gayen sau đó trích dẫn lời Bộ trưởng Nội vụ MK Alamgir người nói rằng đó là một “*hành động chủ ý và có chủ tâm của bạo lực cộng đồng chống lại nhóm người thiểu số*”³ trong cùng một bài viết, bà dẫn trích lời của Giáo sư Mizanur Rahman, Chủ tịch Ủy ban nhân quyền quốc gia (NHRC), người phủ nhận hình ảnh Facebook là nguyên nhân của bạo lực, khẳng định các cuộc tấn công đã được “ tính toán trước, lên kế hoạch và tổ chức kỹ càng”. Farheen Khan nói rằng “toàn bộ câu chuyện về sự ‘khám phá’ ra bức ảnh, rồi nhanh chóng gieo rắc cho giới thanh niên tức giận và sau đó ‘ huy động ‘ và trang bị vũ khí của kẻ tội phạm có vấn đề lớn ngay từ đầu. Hình ảnh chiến lược đã được sử dụng để kích động đám đông

1. Preetha, Sushmita S., *The Flames May Be Long Gone*, (October 19, 2012).

2. Manik, Julfikar Ali, *Attack On Buddhists A devil's design*, (October 14, 2012).

3. Gayen, Kaberi, *A Known Compromise, A Known Darkness: ‘Ramu-nisation’ of Bangladesh*, (November 2012).

tấn công”⁴. Bên cạnh đó đội ngũ đảng đối lập đã đến thị sát khu vực bị tấn công cũng nhận xét giống nhau và vì vậy đã làm như vậy với tất cả những ai đến thị sát nơi đó, các nhân chứng và những người bị tấn công.

Bên cạnh đó, việc chuẩn bị trước cho cuộc tấn công chứng minh đó là một cuộc tấn công có chủ định trước. Như các phương tiện truyền thông đã đưa tin, xăng dầu, thuốc súng, bê tông, dầu hỏa, octan, máy phun. v.v... đã được sử dụng và một số lượng lớn các kẻ tấn công đến bằng xe tải từ bên ngoài khu vực. Một nhân chứng tên là Uzzal Barua nói “những kẻ tấn công đến khu vực của chúng tôi trên sáu chiếc xe tải đầy và đốt tượng đài bằng cách rải thuốc súng”⁵, Thêm vào đó, tờ nhật báo Kaler Kantho, ngày 4 tháng 10 năm 2012, tường thuật rằng tờ báo cũng nghi ngờ rằng có một lượng tiền rất lớn đã được lưu hành nhằm thực hiện hành động độc ác này. Nhưng ai là đứng đằng sau đó vẫn còn là một câu hỏi chưa có lời đáp.

Vấn đề Người Rohingya: Có một giả định khác cho rằng sự quá khích này diễn ra là hậu quả của cuộc tấn công chống lại người Rohingyas bởi các Phật tử ở Myanmar. Giáo sư Choudhury cho rằng “Các sự cố xảy ra là phản ứng lại đối với những gì xảy ra ở Myanmar”⁶. Ngoài ra ông nói: “Những người Rohingyas và những người đồng tình với họ chịu trách nhiệm sự cố, những người và với ủng hộ của tổ chức quốc tế và tổ chức đã ấp ủ và hiện thực một âm mưu có nguồn gốc sâu xa này”⁷. Sự tham gia của một số người Rohingyas vào sự kiện Ramu chứng thực nhận định đó. Nhưng khi Faruk Wasif tung ra một câu hỏi rằng làm thế nào mà người Rohingyas có thể đem những kẻ tấn công từ bên ngoài vào, tổ chức nhân dân và các nhà hoạt động chính trị tại địa phương, thu thập tài liệu chỉ trong vòng hai đến bốn giờ.⁸ Ngoài

4. Khan, Farheen, *Social justice: An Unfulfilled Dream*.

5. Falguni, Aditi, ‘*Ramu: demolished ‘in the land of yellow flower’*

6. Choudhury, Abdul Mannan, *Ramu Incidence Say ‘No’ to blame game, (October 22, 2012)*.

7. Choudhury, Abdul Mannan, *Ramu Incidence Say ‘No’ to blame game, (October 22, 2012)*.

8. Wasif, Faruk, ‘*from Arakan to Rangamati-Ramu a humane war to make the minority exhausted and the majority guilty*’, published in *Ramu Samprodayik Sohinghota Sonkolon (Ramu collection of Communal Violence)* ed. By Barrister

ra, sự thật là số lượng người Rohingyas ít hơn nhiều so với số lượng người dân bản địa chúng tôi. Tuy nhiên, hai lần đột nhập này có thể có mối liên kết vì ở gần các khu vực xung đột, Arakan và Bazaar Cox.

Lợi ích chính trị: Theo báo cáo được công bố trên phương tiện truyền thông, các nhà lãnh đạo và các nhà hoạt động chính trị tại địa phương thuộc tất cả các đảng phái chính trị chính: chẳng hạn như Liên đoàn Awami, đảng cầm quyền, BNP, phe đối lập, Jamaat E Islami, đồng minh chính của phe đối lập, trực tiếp và gián tiếp tham gia vào cuộc phá hoại. Trong số đó là các nhà lãnh đạo địa phương của các cơ quan khác nhau của Liên đoàn Awami, BNP và MP của các nhà lãnh đạo của cánh sinh viên của mình, Chủ tịch UP của Jamaat E Islami. Khi một số đã phát biểu kích động chống lại Phật tử, một số người khác dẫn trước, một số trực tiếp tham gia trong vụ tấn công. Bên cạnh đó, giáo viên và sinh viên của trường Hồi giáo địa phương cũng tham gia vào cuộc tấn công. Ngay cả Chủ tịch của Ramu Press Club cũng có mặt trong một cuộc biểu tình⁹ và OC (Cán bộ phụ trách) của đồn cảnh sát địa phương đã phát biểu những lời kích động trên sân khấu của một cuộc biểu tình. Khi những nhà lãnh đạo này đáng lẽ phải đóng vai trò trong việc bình ổn tình hình và bảo vệ pháp luật và trật tự, an toàn và an ninh thì họ lại làm điều ngược lại.

Sau vụ việc, hai đảng chính trị chính bắt đầu đổ lỗi cho nhau. Ngay cả hai người đứng đầu của Liên đoàn Awami và BNP tham gia trò chơi đổ lỗi này. Trò chơi đổ lỗi này không có gì mới trong nền chính trị của chúng tôi. Họ cố gắng sử dụng mọi sự cố để phục vụ cho mục đích chính trị của họ. Nếu có bất kỳ bằng chứng về sự tham gia của bất cứ ai trong hành động này, bằng chứng đó phải được trình chiếu trên các phương tiện truyền thông. Nhưng điều đó đã không được thực hiện. Những cán bộ phụ trách OC lập tức bị sa thải và rất nhiều nghi phạm bị bắt giữ. Nhưng chẳng ai khám phá được điều gì về những kẻ đạo diễn đứng đằng sau. Vấn đề được đặt ra khi tất cả những người thuộc các đảng chính trị cùng góp phần tạo nên một nút thắt trong cuộc tấn công nhưng bản thân họ tham gia vào các cáo buộc lẫn nhau thay vì cố gắng đưa sự thật ra ánh sáng. Một số người cho rằng cuộc tấn công

Jyotirmoy Barua.

9. Gayen, Kaberi, *A Known Compromise, A Known Darkness: 'Ramu-nisation' of Bangladesh*, (November 2012).

này được những người theo trào lưu chính thống hoặc những kẻ cực đoan thực hiện. Có phải điều đó có nghĩa là tất cả bọn họ có mục đích chung sau cuộc tấn công và bây giờ họ đang đổ lỗi cho nhau nhằm để đánh lạc hướng chú ý của người dân và vùi kín sự thật?

Sự “án binh bất động” của các lực lượng thực thi pháp luật : Người ta nói rằng các cơ quan thực thi pháp luật không cung cấp sự bảo vệ cần thiết cho Phật tử. Nếu nó là một hành động đã được tính toán từ trước, chi nhánh tình báo của chúng tôi phải có thông tin về việc lập kế hoạch và chuẩn bị. Mức độ hủy diệt và vật liệu sử dụng trong hành động chứng minh rằng cuộc tấn công phải chỉ chuẩn bị trước đó một vài giờ. Bên cạnh đó, Tiểu đoàn hành động nhanh (RAB), Bộ đội biên phòng Bangladesh (BGB), đơn vị quân đội đóng quân, cảnh sát, Tổng cục lực lượng tình báo (DGFI), Tình báo an ninh quốc gia (NSI) và Chi nhánh đặc biệt (SB) đều đang ở cách khu vực bị tấn công chỉ vài phút. Nghĩa vụ và trách nhiệm của họ là thu thập thông tin và ngăn chặn bất kỳ sự cố bất ngờ nào xảy ra. Họ đã không làm như vậy. Thiếu thông tin liên lạc là điều cũng dễ thấy. Chủ tịch NHRC Giáo sư Mizanur Rahman cho biết “ngành tình báo của chúng tôi biết tất cả mọi thứ về sự xung đột có tính toán và có chủ ý này”. Báo chí cũng cho biết là các cơ quan thực thi pháp luật đã được thông báo trước khi cuộc tấn công xảy ra nhưng đã không thực hiện một biện pháp ngăn chặn nào”. Mặc dù một số người dân địa phương có thông tin cho cảnh sát, cảnh sát đã không xem trọng vấn đề và cho rằng mọi thứ sẽ ổn”. Như tờ *The Daily Star Editorial* số ra ngày 3/10/2012 đăng tin, “Vai trò của cảnh sát có vẻ như đặc biệt đáng ngờ không giải thích được”. Mặc dù đã được mách về những tin tức của cơn bão tiềm tàng, việc thiếu chủ động của cảnh sát hoàn toàn không thể giải thích được. Thật vậy, như chúng ta đã biết, người dân đã kêu gọi cảnh sát trưởng Ramu có biện pháp phòng ngừa vì căng thẳng đã xảy ra từ 29/9, nhưng đa số những lời kêu gọi bị lờ đi”. Một bài báo khác được đăng trong tờ nhật báo Daily Kaler Kantho, Dhaka ngày 02/10/2012, cho biết ngành tình báo cảnh sát, các sĩ quan của cảnh sát huyện phải cảnh giác. Nhưng cảnh sát vẫn không có động tĩnh gì khi xung đột xảy ra. Điều này chứng tỏ cảnh sát cố ý không hành động. Hiện tại, sự việc tại sao cảnh sát cố ý quyết định không hành động kịp thời là một vấn đề cần được điều tra thấu đáo.

Các vấn đề quốc tế đương đại (xung đột liên đế quốc): Các sự

cổ tại Ramu không phải là một trường hợp riêng lẻ. Nó có liên quan đến chính trị quốc gia và chính trị quốc gia có liên quan đến chính trị và kinh tế toàn cầu. Từ quan điểm này tất cả các nguyên nhân được đề cập trước đó cũng có liên quan với nhau và với toàn thế giới.

Một phân tích khác của Houque có xu hướng chỉ ra rằng sự kiện ở Bazar Cox là một trong những hậu quả của “cuộc xung đột giữa các đế quốc”, xung đột của những thế lực siêu quyền lực quốc tế. Xung đột này là xung đột giữa các nước tư bản và chủ nghĩa đế quốc và các tổ chức của họ: chẳng hạn như Hoa Kỳ, Liên minh châu Âu dẫn đầu là Đức và Pháp và Tổ chức Hợp tác Thượng Hải (Shanghai Co-operative Organization - SCO) do Nga và Trung Quốc đứng đầu. Nguyên nhân chủ yếu là để truyền bá và chiếm thị trường, gây ưu thế và gây ảnh hưởng. Sau sự sụp đổ của Liên Xô, một nước xã hội chủ nghĩa năm 1991, Hoa Kỳ có vẻ như là siêu cường duy nhất trên thế giới. Kể từ đó, Hoa Kỳ tiếp tục chiếm uy quyền tối cao trên toàn thế giới. Nhưng gần đây Mỹ đã bị thách thức bởi các siêu cường quốc mới nổi lên. Sau cuộc Cách mạng năm 1949 do Mao Trạch Đông khởi xướng, Trung Quốc đã trải qua một sự thay đổi kinh tế mang tính cách mạng, xuất hiện như một quốc gia tư bản chủ nghĩa. Do sự phát triển tài chính tăng vọt, Trung Quốc mới nổi lên như một quốc gia đế quốc. Quyền lực tăng theo tỉ lệ với vốn. Bây giờ Trung Quốc là nước có nền kinh tế thứ 2 trên thế giới. Trong khi Liên minh châu Âu và Hoa Kỳ và các nước đế quốc đang trượt vào suy thoái, thịnh dư của Trung Quốc ngày càng tăng liên tục. Các chuyên gia cho rằng trong vòng vài thập kỷ tới, Trung Quốc sẽ thay thế Mỹ làm siêu cường duy nhất. Nền kinh tế tăng trưởng nhanh của Trung Quốc buộc Trung Quốc mở rộng đầu tư, thương mại, thống trị và quyền lực trên toàn thế giới. Brown trích lời của Dana Rohrabacher, nghị sĩ Mỹ và là thành viên cấp cao của Bộ ngoại giao, người phát biểu là Trung Quốc sẽ là “một quốc gia độc tài đang tìm cách trở thành một đế chế độc tài (và) lan rộng ảnh hưởng và sự thống trị của mình trong khu vực, đặc biệt là ở Đông Nam Á. Đó là lý do tại sao nó đã trở thành một mối đe dọa rất lớn cho những gã khổng lồ phương Tây. Để xuất khẩu hàng hóa và đầu tư vốn cạnh tranh và xung đột tiếp tục liên quan đến chiếm lĩnh thị trường, mở rộng sự thống trị và ảnh hưởng trên các nước kém phát triển. Đây là nguyên nhân gốc rễ của xung đột giữa các nước đế quốc.

Liên quan đến Đông Nam Á , cả Trung Quốc và Hoa Kỳ đã thông qua

một số chính sách. Các chính sách này bao gồm các chính sách kinh tế, quân sự và ngoại giao và tập trung vào giao dịch kinh doanh, tăng cường sự thống trị và quyền lực và gia tăng mối quan hệ qua lại với mục đích của mình. Với quan điểm để thành công với những chính sách này, họ bảo trợ cho các chính phủ và các đảng chính trị của các nước Đông Nam Á và tạo các liên minh bằng nhiều cách khác nhau. Trong trường hợp này, cả Hoa Kỳ lẫn Trung Quốc đang tiếp tục tiến lên với nhiều nỗ lực. “Mỹ duy trì nhiều liên minh mạnh trong khu vực Đông Nam Á bao gồm Indonesia, Philippines, Malaysia, Singapore và Thái Lan. “Bên cạnh quan hệ kinh tế và và quan hệ ngoại giao Mỹ cũng hỗ trợ tài chính trực tiếp cho một số quốc gia. “Trong thập kỷ qua, viện trợ của Mỹ theo hình thức huấn luyện chống khủng bố và các loại vũ khí đã được đổ vào cả năm quốc gia. Hỗ trợ của Mỹ được xem là hỗ trợ cho chiến lược chống Trung Quốc nhiều hơn là hỗ trợ chống khủng bố. “ ... Nhiều nhà phân tích cảm thấy giải ngân phục vụ hai mục đích cùng lúc, trong đó có sự gián tiếp kiểm soát quyền lực đang mạnh lên trong khu vực của Trung Quốc”. Mặt khác Trung Quốc cũng nỗ lực lôi kéo các nước Đông Nam Á mạnh về phía mình. “Trung Quốc cũng lôi kéo các đồng minh mạnh trong khu vực thông qua ngoại giao kinh tế. Campuchia, Lào và Myanmar là những nước hàng đầu trong khu vực nhận hỗ trợ tài chính từ Bắc Kinh thông qua hình thức tài trợ, cho vay ưu đãi và các dự án cơ sở hạ tầng, chưa kể đến hiệp định thương mại và đầu tư tư nhân. Ngoài việc các quốc gia được hạn thuận bởi cả Mỹ lẫn Trung Quốc, mỗi quốc gia đều nỗ lực trở thành đồng minh của nhau.” Với quan điểm lôi kéo Myanmar về phía mình để phát triển mối quan hệ (Lãnh đạo) của các nước đế quốc phương Tây viếng thăm Myanmar. “

Tầm quan trọng của Bangladesh đối với các nước tư bản và các nước đế quốc là do tầm quan trọng về mặt quân sự và chính trị địa lý của Bangladesh. Là một quốc gia nằm bên bờ vịnh Bengal tiếp giáp eo biển Malacca, kết nối Thái Bình Dương và Ấn Độ Dương và là cầu nối giữa phía Nam và Đông Nam Á, Bangladesh ngày càng trở nên quan trọng hơn đối với các các nước tư bản và các nước đế quốc. Hơn nữa, như Sifat Uddin nói “Vùng biển trong vịnh Bengal bao gồm các câu lạc bộ quốc gia trên vùng đất ven biển của Vịnh, đã luôn là một đầu mối đầy hứa hẹn thông qua sự phát triển các sứ mệnh thương mại, con người, tôn giáo, văn hóa và chính trị tạo cho khu vực một vị thế độc nhất vô nhị. Bà cũng chỉ rõ rằng “Vịnh Bengal còn có tầm quan trọng

hơn, nếu xét tới vị trí của nó trong vùng Ấn Độ Dương. Theo Robert D Kaplan, Ấn Độ Dương sẽ là trung tâm của xung đột toàn cầu, bởi vì đây là con đường mà hầu hết mọi sự cung cấp thương mại quốc tế sẽ phải đi qua. Sự xuất hiện của Trung Quốc như một cường quốc kinh tế mới và sự tiến bộ nhanh chóng của quốc gia này bằng cách thành lập một liên minh với Nga tên là SCO đưa ra một thách thức mới cho các nước đế quốc phương Tây. Các chính sách mới được Mỹ đưa ra áp dụng gần đây liên quan đến Đông Nam Á và khu vực châu Á - Thái Bình Dương rất quan trọng trong thời gian gần đây.

“Để kiểm tra và ngăn chặn sự trỗi dậy của Trung Quốc, Hoa Kỳ tuyên bố ‘chính sách quốc phòng’ mới vào ngày 5 tháng Giêng năm 2012, đặt trọng tâm vào khu vực châu Á-Thái Bình Dương và Trung Đông và quyết định tăng triển khai lực lượng hải quân của từ 50% đến 60%. Bên cạnh việc đặt trọng tâm vào eo biển Malacca đã thông qua các bước để tăng triển khai các lực lượng hải quân ở Singapore. “

Sau đó Bộ trưởng Quốc phòng Leon Panetta của Mỹ tại Đối thoại Shangri-La, Singapore ngày 2 tháng 6 năm 2012 nhận xét: “Trong thế kỷ này, thế kỷ 21, nước Mỹ thừa nhận rằng sự thịnh vượng và an ninh của chúng ta phụ thuộc nhiều hơn vào khu vực châu Á-Thái Bình Dương. Rốt cuộc, đây là ngôi nhà của một số nền kinh tế phát triển nhanh nhất thế giới: Trung Quốc, Ấn Độ và Indonesia và một vài quốc gia nữa. Đồng thời, khu vực châu Á-Thái Bình Dương có dân số đông nhất và quân đội lớn nhất. Theo IISS, năm nay chi tiêu cho quốc phòng dự kiến lớn hơn mức chi tiêu cho quốc phòng của Châu Âu và chắc chắn mức chi tiêu quốc phòng này sẽ tiếp tục cao trong tương lai”.

Mặt khác, Trung Quốc cũng thông qua một chính sách để giải quyết và bảo vệ quyền tự do di chuyển trên biển. Vì mục đích đó Trung Quốc đã quyết định “ thiết lập 15 căn cứ hải quân biển phía đông của Trung Quốc tới bờ biển phía đông châu Phi bao gồm Chittagong của Bangladesh. Mỹ gọi toàn bộ chính sách này là “Chuỗi ngọc trai”. Chuỗi ngọc trai là muốn nói đến hệ thống mạng lưới căn cứ quân sự và hạ tầng thương mại của Trung Quốc và đường các hệ thống thông tin liên lạc dọc đường bờ biển mở rộng từ Trung Quốc đại lục đến Cảng Port Sudan. Đường bờ biển cảnh qua nhiều điểm nổi tiết lưu (điểm nổi thắt dòng): như eo biển Mandeb, eo biển Malacca, eo biển Hormuz và eo biển Lombok, cũng như các trung tâm hàng hải chiến lược khác ở

Pakistan, Sri Lanka, Bangladesh, Maldives và Somalia.”Trong khi đó Trung Quốc đã bắt đầu để thực hiện chính sách và thiết lập căn cứ hải quân của mình tại Gwadar, Pakistan sử dụng làm căn cứ quân sự sau khi xây dựng cảng nước sâu ở Hambantota và một cảng nước sâu khác đang được xây dựng tại Colombo, Sri Lanka; một cảng đang được xây dựng ở Kyaoukpyu, Myanmar để thay thế cho các eo biển Malacca và đường ống vận chuyển nhiên liệu, tuyến đường sắt, thông tin liên lạc qua Arakan đến Côn Minh của Trung Quốc đã được xây dựng. “

Hoa Kỳ và các đồng minh phương Tây của mình nhanh chóng kiểm tra các bước của Trung Quốc. Sifat Uddin nói “... Mỹ muốn thấy Bangladesh ra khỏi “chuỗi ngọc trai”. “ Bowie nói “ Có vẻ bạo lực giáo phái ở Bang Arakan bắt đầu tháng 6 năm 2012 là kết quả của hoạt động tình báo bí mật nhằm gây bất ổn phía tây Myanmar quan trọng để chống lại đầu tư kinh tế của Trung Quốc trong khu vực. Điều này phù hợp với mục tiêu chính sách của Washington về kiềm chế ảnh hưởng của Bắc Kinh ở Đông Nam Á ”. Hoque, về vấn đề này, cũng khẳng định rằng “Để ngăn chặn, kiểm tra và làm cản trở các bước của Trung Quốc, bạo động giữa Rohingyas và Rakhines được tạo ra tại Arakan, Myanmar. Nhằm kích động xung đột này ở Myanmar, sự xuất hiện trong Bazar Cox đã được tạo ra trong tên của cuộc xung đột giữa các nhóm tôn giáo. Toàn bộ kịch bản này được dựng khung bởi các đồng minh phương Tây của Mỹ và phi chính phủ, cơ quan đại diện Kitô giáo khác nhau, AL, BNP, Jamaat E Hồi giáo là những tổ chức chính trị khác đều tham gia vào đó”. Badruddin Omar cho biết “sự cố của ngày 29 tháng 9 đã diễn ra như một hậu quả của khiêu khích nước ngoài”. Và ông cũng cho biết thêm, “ một số người làm việc cho những kẻ âm mưu nước ngoài đã thực hiện hành động này “.

Mối quan hệ liên đới trong những nguyên nhân: Từ các cuộc thảo luận ở trên, rõ ràng cuộc xung đột đó đã được cố tình tạo dựng. Bây giờ nếu chúng ta có một cái nhìn cận cảnh vào những nguyên nhân rõ ràng và cố hữu và thực hiện theo phương pháp khấu trừ, chúng ta tìm thấy sự kết nối giữa các mấu chốt. Nếu đó là một hậu quả của chủ nghĩa tư bản xung đột liên đế quốc và chủ nghĩa đế quốc, để mở rộng tầm ảnh hưởng và từ đó tiếp tục các hoạt động của mình qua việc thu thập nguyên liệu, kinh doanh hàng hóa, tạo ra các kịch bản cảnh giả tương tự trong các quốc gia như quốc gia của chúng ta. Họ làm điều đó thông qua các đại lý được nhận thù lao của mình và

các đảng chính trị ủng hộ của họ. Khi đảng cầm quyền chính được hỗ trợ bởi bất kỳ quốc gia đế quốc, hay bởi những nước đế quốc nào, nó không thể đi xa hơn mục đích đó. Các cơ quan thực thi pháp luật cũng giữ im lặng thậm chí sau khi biết tất cả mọi thứ cũng bởi vì họ làm việc cho nhà nước, các đảng phái chính trị và vì chỗ đứng của họ. Người dân nói chung không là mối quan tâm của họ.

Mối liên kết có thể được theo dõi trong sự bạo lực tại Arakan và Cox's Bazar. Trong cả hai vụ, thành viên của cộng đồng dân tộc thiểu số đã bị buộc tội xúc phạm các giá trị tôn giáo của cộng đồng tôn giáo chiếm đa số và việc đó gây nên sự khuấy động trong môi trường xung quanh. Việc lên kế hoạch và lan truyền thông tin của cả hai sự cố đều như nhau. "Bạo lực ban đầu nổ ra vào ngày 28 tháng 5 sau khi các bài tường thuật về việc một người phụ nữ Phật giáo Rakahine bị hãm hiếp và giết chết bởi ba người đàn ông Hồi giáo ở thị trấn Ramri". Sau đó, các cuộc bạo loạn sau đã diễn ra. Theo phân tích được nêu trước đó, các siêu cường quốc trên thế giới đều nhúng tay vào cả hai vụ để thỏa mãn lợi ích của họ. Chỉ rõ tầm quan trọng về kinh tế và địa lý chính trị của Arakan, mở khí đốt tự nhiên ở Vịnh Bengal và sự tham gia của Hoa Kỳ và Trung Quốc trong khu vực này, Bowie bình luận: "Xung đột sắc tộc đang diễn ra tại Myanmar đáp ứng trực tiếp với dự án phát triển quy mô lớn của Trung Quốc." Hoque cũng khẳng định quan điểm tương tự đối với sự cố ở Cox's Bazar. Vì vậy có thể nói là những sự cố xung đột xảy ra tại Arakan và Cox's Bazar có liên quan với nhau trong ý nghĩa là trong cả hai trường hợp sự kích động xúi giục của nước ngoài là đáng chú ý, cả hai nơi này đều quan trọng về mặt kinh tế và chính trị địa lý quan trọng, những khu vực xung quanh khu vực có nhiều tài nguyên thiên nhiên và eo biển Malacca và Vịnh Bengal là tuyến đường giao thương mậu dịch có tầm quan trọng rất lớn. Đó là lý do tại sao các siêu cường quốc trên thế giới đang đua nhau tăng cường sự thống trị, sự ảnh hưởng và quyền lực của họ nhằm sở hữu được các nguồn tài nguyên này.

Quan điểm Phật giáo: Phật giáo khẳng định quan điểm hòa bình và hòa hợp và tất cả các tôn giáo khác cũng vậy. Những điều gây ra vấn đề là do hiểu lầm và giải thích sai các nguyên tắc và học thuyết tôn giáo hay chính xác là lợi dụng tôn giáo của giai cấp cầm quyền và của các đảng chính trị để đạt được lợi ích chính trị của họ. Đức Phật đã quan tâm đến các vấn đề kinh tế-xã hội và chính trị trong thời đại

của Ngài. Nhận thức của Ngài về việc phe mạnh cố gắng khuất phục bên yếu hơn thể hiện rõ ràng trong lời nói của Đức Phật với nữ tìn đồ Visakha. Ngài đã nói: *“phụ thuộc vào người khác là đau khổ, độc lập là hạnh phúc.”*

Ngài cũng rất quan tâm đến sự phân biệt đối xử dựa trên “hệ thống đẳng cấp” và phản đối sự bất bình đẳng phổ biến ở Ấn Độ cổ đại. Ngài có một quan điểm rất dân chủ. Ví dụ lý tưởng dân chủ của Đức Phật trong Giới Luật Tăng Đoàn, trong đó mọi người từ tất cả các tầng lớp trong xã hội đều được cho phép.

Bây giờ để thiết lập một xã hội bền vững theo lý tưởng Phật giáo, điều chúng ta có thể làm hoặc nên làm là nhận ra những lý tưởng Phật giáo và đồng thời chúng ta cũng phải hiểu và hoàn thiện hiểu biết của mình về xã hội và các vấn đề của nó. Chúng ta sẽ không thể tìm ra được giải pháp trừ khi và chỉ cho đến khi chúng ta có thể hiểu được các vấn đề. Vì vậy, chúng ta phải nhận thức được:

1. Sự tồn tại của các vấn đề (xung đột giữa các cộng đồng)
2. Nguyên nhân của các vấn đề.
3. Giải pháp của các vấn đề.
4. Các cách để giải quyết.

Vì vậy chúng ta có thể tiếp cận vấn đề thông qua các tiêu chuẩn đã nêu trong bốn sự thật được liệt kê trên. Vấn đề ở đây vấn đề là xung đột. Nguyên nhân của nó những đã nêu trong phần thảo luận trước có thể là từ nhiều quan điểm và phân tích khác nhau. Tương tự như vậy, nên có nhiều giải pháp để giải quyết các nguyên nhân một cách riêng biệt. Xem xét nguyên nhân cơ bản là cơ sở của hành động tàn bạo, điều quan trọng là phải hợp lý hơn và khôn ngoan. Hình ảnh trên Facebook trong đó thanh niên Phật giáo đã được gắn thẻ và được đóng khung là thủ phạm không tôn trọng quan điểm Hồi giáo châm ngòi cho sự tức giận trong tâm trí của những kẻ tấn công, vì nó đã được tường thuật. Nhưng cuộc điều tra cho thấy thanh niên Phật giáo không làm gì với bức ảnh xuất hiện trên dòng thời gian trên Facebook của mình. Vì vậy, nếu những kẻ tấn công đã không vội vàng trong cuộc biểu tình của họ và chờ đợi để tìm hiểu về thực tế phía sau, thì sẽ không có sự hủy diệt cộng đồng Phật giáo vô nhân đạo. Việc này đơn giản cho thấy những người ngây thơ và ngu dốt sẽ ra sao khi họ bị

dẫn dắt bởi sự tức giận và sự mất lý trí. Giải pháp cho một tình huống như vậy là nên xử lý thích đáng hợp lý, để ngăn chặn chúng không còn xảy ra sau này nữa. Trước khi chúng ta vội vàng bộc lộ cảm xúc của mình, chúng ta nên dừng lại và đưa ra một số suy nghĩ để suy ngẫm về tình hình thực tế. Trong quan điểm Phật giáo, có giáo lý về cách tiến hành điều tra thích hợp. Kinh Kalama (Kalama sutta) nói rõ ràng rằng chúng ta không nên nghe theo 'tin đồn'. Mặc dù bài pháp này không yêu cầu chúng ta bỏ qua những người khác hoàn toàn, điều gì được chỉ ra rõ ràng là người ta chấp nhận và tin theo là điều đã được kiểm chứng và có lợi cho sự hòa hợp. Trường hợp cuộc tấn công vào cộng đồng Phật giáo tại Cox's Bazar cho thấy rõ ràng rằng những kẻ tấn công thiếu các đức tính để điều tra những gì họ được nghe hay tường thuật lại về những hình ảnh trên Facebook.

Mặt khác, nếu nguyên nhân chính đằng sau chỉ để tìm cái cớ để tiến hành các cuộc tấn công, thì giải pháp cho vấn đề này phải khác. Như đã thảo luận trên đây về khả năng dính líu của các phe phái chính trị vào cuộc tấn công là rất cao. Nếu quả thực tình huống đó là thực, thì các đảng phái chính trị phải nhận lấy trách nhiệm. Người ta luôn nghĩ rằng đảng phái chính trị hoặc chính phủ chịu trách nhiệm bảo vệ người dân. Nhưng thực sự mỉa mai làm sao khi người ta nhìn thấy các nhà lãnh đạo chính trị hành động chống lại người dân. Mặc dù nhóm thiểu số Phật tử chưa là công dân hợp pháp của Bangladesh, vì lẽ đó, họ xứng đáng được bảo đảm an toàn và an ninh từ chính phủ giống như bất kỳ công dân thuộc nhóm đa số khác. Phủ nhận quyền của họ sẽ là sự vi phạm nhân quyền. Không được bỏ lơ họ chỉ vì họ là thiểu số. Phương pháp tiếp cận Phật giáo đối với việc bảo vệ công dân của chính phủ một quốc gia được nhận xét một cách sống động trong Kinh Chuyển Luân Thánh Vương Sư Tử Hống (*Cakkavattisihanadasutta*) thuộc Trường Bộ Kinh (*Digha Nikaya*). Rõ ràng ở đây nói rằng tất cả các công dân của đất nước được nhà vua bảo vệ (chính phủ phụ trách điều hành đất nước). Không bảo vệ người dân sẽ là một lời chứng thực cho sự vô trách nhiệm của mình. Chúng tôi đã nhìn thấy điều này trong sự cố ở Bangladesh. Mặc dù có nhiều cách thức khác nhau để cảnh sát và các cơ quan có thẩm quyền hành động kịp thời, họ đã không làm gì cả cho đến ngày hôm sau, khi tất cả các ngôi nhà bị thiêu rụi trong đêm. Do đó, để bảo đảm sự an toàn của tất cả các công dân, chính phủ phải nên nhận thức được rõ quyền của các nhóm thiểu số!

Về việc có liên quan quốc tế đến lên kế hoạch cuộc tấn công, dân địa phương có nhiều điều phải học hỏi. Người dân địa phương đã phát triển một hình thức bất hòa từ người Hồi giáo xung quanh, họ có suy nghĩ cho rằng cuộc tấn công được thực hiện bởi những người Hồi giáo để chứng tỏ họ không chịu đựng được Phật tử. Đây là điều tự nhiên xảy ra. Nhưng xem xét sự tham gia của quốc tế, mà khả năng rất cao là người ta không nên chỉ buộc tội những người Hồi giáo. Chúng ta phải biết mọi thứ như nó vốn vậy. Nghĩa là có kiến thức và sự hiểu biết hoàn hảo về các vấn đề và nguyên nhân của nó. Kiến thức của chúng ta về những sự kiện phải hoàn toàn đúng, biết chính xác những gì đã xảy ra và tại sao. Sau đó chúng ta mới có thể mong đợi các giải pháp. Khi chúng ta nhận thức được hai điểm đầu chúng ta mới có thể nói và hành động theo cách thích hợp. Rồi chúng ta sẽ dựa vào tính hợp lý chứ không phải là cảm xúc. Một khi chúng ta biết sự thật chúng ta không sợ hãi khi tiếp xúc với sự thật. Chúng ta có thể không có khả năng làm mọi thứ, chúng ta phải làm những gì chúng ta cần làm và làm hết sức của mình. Chúng ta có thể xây dựng hòa bình trong xã hội. Nếu chỉ đơn giản nói các bài phát biểu về hòa bình thì có thể không có tác dụng, trừ khi chúng ta có thể chạm đến gốc rễ của vấn đề. Sau khi chúng ta có được kiến thức hoàn hảo về bạo lực và nguyên nhân gây bạo lực, chúng ta phải phơi bày nó cho mọi người biết. Chúng ta phải để mọi người không phân biệt đẳng cấp, màu sắc và tôn giáo biết được sự thật.

Phát triển mối quan hệ giữa các cộng đồng với nhau: Thiền Sư Goenka nói *“tôn giáo không phải là để chia rẽ người dân mà để đoàn kết người dân.”* Để chống lại tội phạm, mối quan hệ giữa các cộng đồng là cần thiết. Trước tiên chúng ta là con người và chúng ta thuộc về các cộng đồng khác nhau. Là con người, mục tiêu đầu tiên của chúng ta là sống hòa bình, bình đẳng và có nhân phẩm. Đây là những gì mà tất cả các tôn giáo tuyên truyền. Con người luôn luôn đấu tranh để tồn tại với mọi nhu cầu thiết yếu và quyền của mình để tồn tại như con người. Con người trước tiên chiến đấu với thiên nhiên rồi chiến đấu với đồng loại nhưng rồi họ cố gắng áp bức và đàn áp đồng loại mình. Nhưng những kẻ áp bức luôn ít, vì vậy họ sử dụng nhiều thủ đoạn để thống trị người khác.

Chúng ta đã thấy trong lịch sử rằng tôn giáo bị bàn tay của “tầng lớp cầm quyền” lợi dụng. Tôn giáo là công cụ cho giai cấp cầm quyền

trong thời điểm khác nhau. Họ đã sử dụng tôn giáo để thỏa mãn mục đích xấu xa của họ và để đàn áp người nghèo. Ijjot Ullah nói *“khi chủ nghĩa cộng sản cực đoan đã trở thành mối quan tâm đối với bất kỳ nhóm nào, họ sử dụng bạo lực tôn giáo và sự bất ổn làm công cụ để đạt được mục đích”*. Đối với những biến cố chống lại những nhóm thiểu số tôn giáo và dân tộc, Niru Shamsunnahar nói “hủy hoại môi trường sống của Phật giáo Ấn Độ giáo và người dân bản địa, lay động lòng tin của họ bằng cách tạo ra cảm giác bất an là một phần của chiến lược được tính toán trước nhằm thỏa mãn lợi ích của tầng lớp và của phân biệt chủng tộc nằm bên dưới câu chuyện bịa đặt xúc phạm đạo Hồi.” Bản sắc đầu tiên của chúng ta là sự tồn tại với tư cách con người. Với bước tiến của thời gian, nhiều tôn giáo đã được phát minh và người ta chấp nhận những học thuyết này. Niềm tin tôn giáo thì khác nhau nhưng tạo vật có cùng điều kiện sinh học như nhau. Theo Giáo sư Muhammad Anu “ con người không chịu trách nhiệm đối với bản sắc có được bẩm sinh hoặc thuộc về bản chất nghĩa là màu da, cấu tạo vật lý, giới tính, tín ngưỡng tôn giáo, chủng tộc hay giai cấp, ngôn ngữ, văn hóa v.v...Sự khác nhau này tạo ra sự đa dạng. Những sự đa dạng tạo ra sự phong phú cho xã hội. “Vì vậy, mục tiêu chung của chúng ta là tồn tại không phân biệt giai cấp, tín ngưỡng, màu da. Xung đột phát sinh khi có sự khác biệt giữa mục đích và lợi ích của chúng ta. Giáo sư Muhammad cũng nói “Bất bình đẳng về tầng lớp xã hội phát sinh khi chênh lệch được tạo ra chia rẽ sâu sắc trong xã hội về quyền sở hữu, quyền về tài sản, giáo dục, y tế hoặc điều trị khám chữa bệnh, cuộc sống và sinh kế tự do, quyền lực kinh tế chính trị xã hội v.v...”.

Không nên có bất kỳ hình thức nào của trào lưu tông giáo chính thống. Mắc kẹt vào quan điểm tôn giáo của mình và xem nó là cao nhất, là giáo lý duy nhất sẽ dẫn tới một trào lưu chính thống sai lầm. Nó sẽ trở thành loại chủ nghĩa giáo điều và điều đó không được khuyến khích trong Phật Giáo. Những định kiến như chỉ riêng quan điểm tôn giáo của mình là đúng, tất cả những gì khác ngoài tôn giáo của mình là sai(idam eva saccam mogham annam) “sanditthi - raga ; idam sacca - abhinivesa chỉ rõ thái độ tự ngã kiêu mạn, chỉ cho riêng mình là đúng. Lập trường hẹp hòi như vậy đối với giáo lý tôn giáo khác sẽ là phương tiện tạo ra những hỗn loạn xã hội và tội ác chúng ta đã thấy trong tình huống đã được nêu ở trên tại Bangladesh. Quan điểm cộng đồng cực đoan tương tự cũng phải chịu trách nhiệm đối với các sự cố tại Myanmar. Trong cuốn sách của mình “Miến Điện và Ấn Độ” (1985),

bà Aung San Su Kyi viết: “Phật giáo đại diện cho triết lý lý tưởng. Vì lẽ đó, theo triết lý này không cần khai thác hoặc xem xét các triết lý khác”. Kiểu tuyên bố này có thể gây phương hại đến hòa hợp xã hội và dẫn đến sự hỗn loạn. Bình luận về tính không có hiệu quả của các trào lưu tư tưởng, Karunadasa nói:

“Thái độ của tâm, điều khiển bởi chủ lập trường chuyên nhất (exclusivism), có thể dễ dàng cung cấp mảnh đất màu mỡ cho sự cố chấp và không khoan dung, tuyên truyền và chuyển đổi phi đạo đức, lòng mộ đạo và sự khủng bố, xung đột giữa các cá nhân với nhau và hành động khủng bố.”

Rõ ràng người ta có thể trở nên nguy hiểm khi bị che mắt bởi sự gán buộc không hợp lý với đức tin của chính họ, hoàn toàn không bao gồm những người khác. Khi chúng ta cố gắng bóc lột áp bức người khác hoặc chiếm đoạt tài sản của người khác thì sẽ có sự chia rẽ con người thành người áp bức và người bị áp bức. Những kẻ áp bức sử dụng tất cả các công cụ để bảo vệ và độc quyền thống trị sự áp bức của mình. Họ không bỏ qua tôn giáo từ mục đích xấu xa của họ. Họ đôi khi đòi hỏi họ như những người ủng hộ của các tôn giáo, có khi họ tạo ra xung đột và chia rẽ giữa những người dân bằng việc lợi dụng các vấn đề tôn giáo. Đáng chú ý là khi tôn giáo trở thành công cụ của giai cấp thống trị và những kẻ đàn áp họ kích động và hướng mọi người đi sai đường. Họ tiếp tục sự đàn áp của mình bằng cách tạo ra chia rẽ giữa các dân tộc và giữa các dân tộc luôn luôn xảy ra xung đột.

Trong trường hợp cuộc xung đột tại Cox's Bazar, không thể buộc tội những người Hồi giáo. Phương tiện truyền thông đã tường thuật rằng một số người đàn ông Hồi giáo đã cố gắng ngăn chặn những kẻ tấn công liều mạng sống của chính chúng. Những người đã làm các tội phạm không thuộc về bất cứ cộng đồng tôn giáo nào. Họ là những kẻ thù của nhân loại. Khi chúng ta hoàn toàn hiểu điều đó chúng ta có thể hành động phù hợp. Chúng ta thấy có những tổ chức như Ấn Độ giáo, Kitô giáo, Oikyo Porishad Bouddho O (Liên minh của Ấn Độ giáo, Phật giáo và Thiên chúa giáo) đã được thành lập bởi và của nhân dân trong những cộng đồng thiểu số. Mặc dù tổ chức được thành lập trong một hoàn cảnh đặc biệt để có được thống nhất chống lại bạo lực của cộng đồng tôn giáo đa số, đây không phải là một quyết định hợp lý chính đáng với ý nghĩa là nó có thể tạo ra chia rẽ hơn giữa cộng đồng

thiểu số và cộng đồng đa số. Chúng ta nên biết không phải tất cả mọi người trong nhóm đa số là xấu hoặc chống lại sự hòa hợp xã hội. Vì vậy, chúng ta không nên đổ lỗi cho cả cộng đồng hoặc làm bất cứ điều gì có thể dẫn đến xung đột thêm nữa, mà chúng ta nên lật mặt những kẻ tội phạm thuộc mọi tôn giáo. Bởi vì không phải tôn giáo phải chịu trách nhiệm về bạo lực này, mà chịu trách nhiệm ở đây chỉ là quyền lợi hèn hạ nhất của một nhóm nhỏ những người cực kỳ tàn ác.

Kết luận

Mặc dù đây là cuộc tấn công đầu tiên vào các Phật tử trong vòng 43 năm qua tại Bangladesh, Ấn giáo và cộng đồng thiểu số khác đã học được rất nhiều kinh nghiệm như vậy. Trong mọi trường hợp các đảng phái chính trị tham gia vào rồi đổ lỗi cho nhau. Nhiều lần chính phủ đã thay đổi nhưng không một chính phủ nào có thể ngăn chặn nó. Bên cạnh đó, có rất nhiều yếu tố mâu thuẫn và xung đột trong hiến pháp và hệ thống nhà nước của Bangladesh. Như đã đề cập trong phần 28 (A) của hiến pháp Bangladesh, “quốc giáo của nước Cộng hòa là Hồi giáo”. Việc đưa quy định như vậy vào hiến pháp là chống lại nền dân chủ thực sự. Một nhà nước dân chủ thực sự phải bảo đảm an toàn và an ninh của công dân của mình. Nhưng điều gì sẽ xảy ra với chúng ta nếu bạo lực như vậy được tạo ra bởi các siêu cường quốc trên thế giới và chính phủ bản địa và các phái đảng chính trị? Nó đã được chứng minh rằng trong nhiều trường hợp có bạo lực, đảng cầm quyền hoặc người có kết nối với các đảng chính trị lớn có dính líu vào. Các cơ quan thực thi pháp luật cũng chống lưng cho thủ phạm hoặc giữ kỷ nhận dạng của chúng hoặc không có những hành động thích hợp và để cho thủ phạm thoát khỏi sự trừng phạt. “Trong hầu hết mọi trường hợp, các cơ quan thực thi pháp luật, thay vì bảo vệ gia đình các dân tộc thiểu số, đã cố gắng bảo vệ thủ phạm, đơn giản chỉ vì bản sắc chính trị của họ hoặc địa vị xã hội”. Vấn đề ở vùng núi là một trong những vấn đề như thế. Như đã đề cập trước đây, Phật giáo không bao giờ ủng hộ bất kỳ hành động bạo lực nào. Nhưng nếu chỉ đơn thuần nêu ra những học thuyết của hòa bình không thể ngăn chặn được bạo lực. Những giáo lý chỉ có thể đem lại kết quả nếu chúng ta ý thức được và nhận ra nguyên nhân và kết quả của bạo lực. Sự thật là hầu hết các kẻ tấn công đều không biết rõ sự thật. Vì vậy, việc tìm ra sự thật, làm cho mọi người biết sự thật, làm cho mọi người đoàn kết dựa trên sự thật này chúng ta có thể đấu tranh với những kẻ tạo ra bạo lực. Trong

trường hợp này, người dân không phân biệt giai cấp, tín ngưỡng, màu da, tôn giáo hay sắc tộc phải đoàn kết để tự bảo vệ mình bởi vì trong mọi trường hợp người bị thiệt hại là những người dân thường trong khi các đảng phái chính trị lợi dụng những vấn đề để đạt được mục đích chính trị của họ.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

Barua Barrister Jyotirmoy: Ramu Samprodayik Sohingsota Songkolon,(Ramu collection of Communal Viloence), May 2013, Dhaka

Bhikkhu Sunandapriya: Attacks on Buddhists: Ominous inaction, September 2013 Dhaka

Preetha, Sushmita S.,The Flames May Be Long Gone, Published in the 'Weekly Publication of the Daily Star' on October 19, 2012, URL: <http://archive.thedailystar.net/magazine/2012/10/03/cover.htm>, accessed on December 2, 2013.

Manik, Julfikar Ali, Attack on Buddhists: A Devil's Design, published in 'The Daily Star, on October 14, 2012, URL:<http://archive.thedailystar.net/newDesign/news-details.php?nid=253751>, accessed on December 5, 2013.

Gayen, Kaberi, A Known Compromise, A Known Darkness: 'Ramu-nisation' of Bangladesh, Published in FORUM (A monthly Publication of the Daily Star) in November 2012, URL: <http://archive.thedailystar.net/forum/2012/November/known.htm>, accessed on December 5, 2013.

Mannan, Abdul, Lord Buddha Should Never Cry, published in 'The Daily Sun', on October 6, 2012, URL: http://www.daily-sun.com/details_yes_06-10-2012_Lord-Buddha-should-never-cry_283_2_17_1_0.html, accessed on December 3, 2013.

Houque, Hamidul: Attack on the Buddhist Community of Bangladesh – Part of Imperialist Conspiracy, published in the 'Saptahik Seba', Dhaka, on November 11, 2012.

Riaz, Ali, Bangladesh: Majoritarianism and Ethno-Religious Identity; How Did We Arrive- Here? Published in the 'New Age Islam', on November 8, 2012, URL: <http://www.newageislam.com/islam-and-sectarianism/bangladesh--majoritarianism-and-ethno->

religious-identity;-how-did-we-arrive-here?/d/9244, accessed on December 10, 2013.

Jahangir, Nadim, Civilization on The Edge, Published in the 'New Age', on October 14, 2012, URL: <http://www.newagebd.com/detail.php?date=2012-10-14&nid=26893#.Uuumdz2SySo>, accessed on December 8, 2013.

Sadeque, Samira: A Dark Cloud over Diversity, Published in the 'New Age', on October 9, 2012, URL: <http://newagebd.com/detail.php?date=2012-10-09&nid=26350#.Uuum5j2SySo>, accessed on December 8, 2013.

Uddin,Sifat, US naval interest in Bangladesh, July 8, 2012 URL: http://archive.thedailystar.net/newDesign/print_news.php?nid=243775, accessed on December 8,2012.